

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: P-314/2024-82

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Patriziji Muždeka Funčić, u pravnoj stvari tužitelja ADRIATIC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, kojeg zastupa punomoćnik Antonio Ščulac, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Grgić & partneri d.o.o., Pisarnica Rijeka, Rijeka, protiv prvotuženika LOVAČKO DRUŠTVO "SRNDAČ" HRELJIN, Hreljin, Hreljin 119, OIB: 03523139412, kojeg zastupa punomoćnik Nikola Sabljar, odvjetnik u Rijeci, drugotuženika GRAD KRALJEVICA, Kraljevica, Frankopanska 1a, OIB: 41878841251, kojeg zastupa punomoćnica Željka Broz Manestar, odvjetnica u Rijeci i trećetuženika ŽUPANIJSKA UPRAVA ZA CESTE PRIMORSKO-GORANSKE ŽUPANIJE, Rijeka, Nikole Tesle 9, OIB: 97967544201, kojeg zastupa punomoćnica Dana Jovanović Drpić, dipl. iur., radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 24. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, zamjenice punomoćnika prvotuženika, punomoćnice drugotuženika, a u odsutnosti punomoćnice trećetuženika, 7. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se prvotuženiku LOVAČKOM DRUŠTVU "SRNDAČ" HRELJIN, Hreljin, Hreljin 119, OIB: 03523139412, da tužitelju ADRIATIC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, isplati iznos od 3.654,55 EUR zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 23. ožujka 2022. pa do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja ADRIATIC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, u odnosu na drugotuženika GRAD KRALJEVICA, Kraljevica, Frankopanska 1a, OIB: 41878841251 i trećetuženika ŽUPANIJSKA

UPRAVA ZA CESTE PRIMORSKO-GORANSKE ŽUPANIJE, Rijeka, Nikole Tesle 9, OIB: 97967544201, kao neosnovan.

III. Nalaže se prvotuženiku LOVAČKOM DRUŠTVU "SRNDAĆ" HRELJIN, Hreljin, Hreljin 119, OIB: 03523139412, da tužitelju ADRIATIC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.585,13 EUR zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 7. listopada 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, u roku od 15 dana, dok se tužitelj s preostalim zahtjevom za naknadnom parničnog odbija kao neosnovan.

IV. Nalaže se tužitelju ADRIATIC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, da drugotuženiku GRADU KRALJEVICI, Kraljevica, Frankopanska 1a, OIB: 41878841251, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.800,00 EUR, u roku od 15 dana.

V. Odbija se zahtjev za naknadnom parničnog trećetuženika ŽUPANIJSKA UPRAVA ZA CESTE PRIMORSKO-GORANSKE ŽUPANIJE, Rijeka, Nikole Tesle 9, OIB: 97967544201, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 25. svibnja 2024. protiv prvotuženika, drugotuženika i trećetuženika (dalje: tuženici) podnio tužbu radi isplate iznosa od 3.654,55 EUR zajedno sa zateznim kamata, u kojoj navodi da se 25. svibnja 2021. oko 13:45 sati, na cesti D99 (ranije Ž5064), u Križišću, u blizini naselja Veli Dol, dogodila prometna nezgoda na način da je vozač Neven Ružić upravljao osobnim vozilom marke Škoda Octavia, registarske oznake RI 348-ZI, kada mu je na prometnicu iskočila divlja životinja koju nije mogao izbjeći te uslijed čega je došlo do udara divljači u prednji dio vozila. Na predmetnom vozilu navodi da je nastala imovinska šteta kojim je upravljao vlasnik Neven Ružić, a koje je u vrijeme prometne nezgode bilo osigurano kod tužitelja policom kasko osiguranja br. 03068400004498. Tužitelj potom navodi da je nakon što mu je podniet zahtjev za naknadu štete, odnosno isplatu temeljem kasko police osiguranja, izvršio izvid i obračun štete te temeljem izdanog računa ovlaštenog serviser, vlasniku predmetnog vozila isplatio iznos od 27.535,21 HRK/3.654,55 EUR. Prometna nezgoda da se dogodila na način da je istu u cijelosti skrivila divljač i to unutar granica lovišta kojim da upravlja i gospodari prvotuženik. Tužitelj nadalje navodi da je za štetni događaj solidarno sa prvotuženikom odgovoran drugotuženik kao jedinica lokalne samouprave, budući da se štetni događaj dogodio na području Grada Kraljevice, kao i trećetuženik obzirom da je na dan šetnog događaja prometna cesta nosila oznaku Ž5064. Slijedom iznijetog, tužitelj predlaže da sud naloži tuženicima da solidarno isplate tužitelju iznos od 3.654,55 EUR zajedno sa zateznom kamatom, kao i da mu naknade prouzročeni parnični trošak.

2. U odgovoru na tužbu od 20. lipnja 2024. prvotuženik je u cijelosti osporio osnovanost osnove i visinu tužbenog zahtjeva, kao i da bi šteta na vozilo osiguranika tužitelja nastala od divljači. Na licu mjesta da nije pronađena divljač, slijedom čega

prvotuženik ističe kako je upitno o kojoj životinji je uopće riječ. Ujedno, navodi kako nema dokaza da se štetni događaj dogodio na području kojim upravlja tuženik, slijedom čega ističe prigovor promašene pasivne legitimacije. Također, prvotuženik osporava svoju odgovornost, pozivajući se na odredbu čl. 50. st. 1. Zakona o cestama temeljem kojom da je propisano da za štetu trećim osobama nastalu na javnoj cesti se odgovara po osnovi krivnje. Prvotuženik navodi da je na predmetnom mjestu prometnica bila opremljena znakom opasnosti "divljač na cesti" iz kojeg razlog ističe da je vozač vozila bio upozoren na mogućnost nailaska životinje, slijedom čega da je trebao brzinu kretanja prilagoditi uvjetima na cesti, a što da isti nije u činio pa da je time doprinio, odnosno uzrokovao štetni događaj te postupio protivno odredbi čl. 51. Zakona o sigurnosti prometa na cestama.

3. U odgovoru na tužbu od 18. lipnja 2024. drugotuženik je prvenstveno istaknuo prigovor promašene pasivne legitimacije te je podredno osporio tužbeni zahtjev u cijelosti. U bitnome je naveo da iz potvrde PPP Rijeka od 4. kolovoza 2021. je razvidno da se prometna nezgoda dogodila na dijelu županijske ceste 5064. Nadalje je naveo da je odredbom čl. 50. Zakona o cestama propisano da za štetu nastalu trećim osobama na javnoj cesti zbog naleta na divljač se odgovara po osnovi krivnje. Ujedno je naveo da je predmetnim zakonom propisano tko su pravne osobe koje upravljaju javnim cestama, a da to jedinica lokalne samouprave svakako nije. Naime, drugotuženik navodi da je jedinica lokalne samouprave nadležna isključivo za upravljanje i održavanje nerazvrstanih cesta, sve sukladno Zakonu o cestama i Zakonu o komunalnom gospodarstvu. Također, drugotuženik navodi da je sporna sama divljač, šteta, kao i uzročno posljedična veza jer da iz tužbe ne proizlazi da je uzrok prometne nesreće divljač. Pozivom na odredbu čl. 80. st. 1. Zakona o lovstvu, drugotuženik navodi da za štete koje prouzroči divljač u lovištu je odgovoran lovoovlaštenik, iz kojeg razloga osporava navod tužitelja da je za štetni događaj solidarno odgovoran te opreza radi osporava i visinu štete. Slijedom svega navedenog, drugotuženik predlaže da sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev u odnosu na drugotuženika u cijelosti, kao i da tužitelja obveže na naknadu prouzročenog parničnog troška.

4. U odgovoru na tužbu od 19. lipnja 2024. trećetuženik osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti te u konkretnom slučaju ukazuje na isključivu odgovornost prvotuženika, a podredno ukazuje i na odgovornost osiguranika tužitelja ukoliko isti kao vozač predmetnog vozila nije prilagodio brzinu sukladno uvjetima na cesti, pozivajući se na odredbu čl. 80. st. 6. i čl. 76. st. 2. Zakona o lovstvu. Nadalje, trećetuženik navodi da ukoliko do naleta vozila na divljač u lovištu nije došlo u vrijeme kada se provodio lov, lovoovlaštenik da odgovara po načelu objektivne odgovornosti sukladno odredbi čl. 1063. i čl. 1064. Zakona o obveznim odnosima. Nadalje, trećetuženik navodi da tužitelj ničim nije dokazao njegovu odgovornost, konkretno da bi ista bila u vezi s neodgovarajućim održavanjem prometnice na način da ista nema osnovne uvjete za neometan i siguran promet. Također, ističe da bi se zaštitili sudionici u prometu te spriječila šteta koja nastaje od naleta divljači, da u tom slučaju lovoovlaštenici postavljaju zahtjev pravnoj osobi koja upravlja cestom kako bi označili mjesta na kojima se trebaju postaviti prometni znakovi upozorenja "opasnost od divljači". Iz navedenog razloga trećetuženik navodi da ukoliko nema prometnog znaka opasnosti od divljači na cesti, da je u tom slučaju odgovoran lovoovlaštenik lovišta uz cestu, ukoliko nije zahtijevao postavljanje takvog znaka i označio dionice ceste gdje se može dogoditi izlazak divljači na cestu. Tako navodi da je na predmetnoj dionici u

vrijeme nezgode bio postavljen prometni znak opasnosti "divljač na cesti" pa da je razvidno da trećetuženik ni na koji način ne može biti odgovoran. Slijedom iznietog, trećetuženik predlaže da sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, kao i da obveže tužitelja na naknadu parničnog troška u visini sudskih pristojbi.

5. U dokaznom postupku sud je proveo dokaze uvidom u materijalnu dokumentaciju koja prileži spisu i to potvrdu PU Primorsko-goranska, PPP Rijeka od 4. kolovoza 2021., izvid i obračun štete broj: 218403200711, zajedno sa fotografijama vozila Škoda Octavia, registarske oznake RI 348-ZI, račun broj 14/1 od 31. siječnja 2022. te račun broj 30-VS1-1 od 27. siječnja 2022., policu kasko osiguranja broj: 03068400004498, prijavu štete osiguranja cestovnih vozila od 7. srpnja 2021., presliku vozačke dozvole, kao i prometne dozvole, sporazum o izvansudskoj nagodbi tužitelja i Nevena Ružića iz Triblja, OIB: 06284713726, Uvjete za kasko osiguranje motornih vozila, potvrde o uplati od 22. ožujka 2022. i potvrdu o izvršenoj transakciji od 22. ožujka 2022., dopis Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva od 28. studenog 2024. zajedno sa kartom, zapisnik o očevidu PU Primorsko-goranske, PPP Rijeka zajedno sa situacijskim planom i fotografijama, zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola, opojnih droga ili lijekova u organizmu. Nadalje, sud je proveo dokaz saslušanjem svjedoka Zlatka Vukelića i svjedoka Nevena Ružića te je proveden dokaz uviđajem na licu mjesta zajedno sa prometnim vještačenjem te je u konačnici proveden i dokaz biološkim vještačenjem.

6. Na temelju ocjene svakog dokaza posebno te svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sve sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25., dalje: ZPP), sud je ocijenio tužbeni zahtjev tužitelja osnovanim u odnosu na prvotuženika, dok je tužbeni zahtjev u odnosu na drugotuženika i trećetuženika odbio kao neosnovan.

7. Predmet spora je regresni zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 3.654,55 EUR zajedno sa zateznim kamatama, koji je tužitelj isplatio svom osiguraniku po osnovi police automobilske kasko osiguranja broj: 03068400004498, uslijed štetnog događaja koji se dogodio 25. svibnja 2021., a po osnovi nastale imovinske štete na osobnom vozilu marke Škoda Octavia, registarske oznake RI 348-ZI.

8. Među strankama nije sporna činjenica da se 25. svibnja 2021. oko 13:45 sati, na cesti D99 (ranije: Ž5064), u Križišću, u blizini naselja Veli Dol, dogodila prometna nezgoda na način da je vozač Neven Ružić upravljao predmetnim vozilom te se kretao predmetnom dionicom, kada mu je na prometnicu iskočila divljač.

9. Međutim, među strankama je sporna osnovanost osnove tužbenog zahtjeva, sporan je način nastanka štetnog događaja, opseg i visina štete te odgovornost i pasivna legitimacija tuženika.

10. Sukladno odredbi čl. 502. st. 1. ZPP-a u postupku pred trgovačkim sudovima sporovi male vrijednosti jesu sporovi u kojima se tužbeni zahtjev odnosi na potraživanje u novcu koje ne prelazi svotu od 6.630,00 EUR. Budući se radi o postupku pred

trgovačkim sudom te da se tužbeni zahtjev odnosi na potraživanje u novcu u iznosu od 3.654,55 EUR, to je u konkretnom slučaju riječ o sporu male vrijednosti.

11. Iz potvrde PU Primorsko-goranska, PPP Rijeka broj KLASA: 211-04/21-P/12779, URBROJ: 511-09-34/06-P-674-2/2021 od 4. kolovoza 2021., (list 6-7 spisa) proizlazi da se 25. svibnja 2021. u 13:45 sati, u Kraljevici, mjesto Veli Dol, ulica Veli Dol BB, na županijskoj cesti 5064, dogodila prometne nesreća s imovinskom štetom u kojoj je sudjelovao Neven Ružić, kao vozač osobnog vozila marke Škoda Octavia, registarske oznake RI 348-ZI, koji se kretao u mjestu Križišće iz smjera istoka u smjeru zapada. Dolaskom na ravni cestovni potez, neposredno u blizini naselja Veli Dol, proizlazi da je prednjim dijelom vozila naletio na divlju životinju nalik na jelensku divljač koja je istrčala na kolnik s njegove desne strane, nakon čega se ista udaljila u šumu. Predmetno vozilo da je u tom trenutku bilo osigurano kod tužitelja, broj police: 068400520823, koja je važila do 7. srpnja 2021. Također, proizlazilo bi da je na mjesto štetnog događaja izašao lovnik Zlatko Vukelić iz Lovačkog društva "Srndać" i to prije dolaska policijskih službenika. Na predmetnom vozilu da su uočeni oštećeni dijelovi i to prednji lijevi branik, prednje lijevo kutno svjetlo te su ujedno pronađeni tragovi dlake i krvi životinjskog porijekla.

12. Iz ispravka potvrde PU Primorsko-goranske, PPP Rijeka od 2. srpnja 2024. (stranica 96-97 spisa), proizlazilo bi da se 25. svibnja 2021. u 13:45 sati dogodila prometna nezgoda na način koji je opisano u prethodno navedenoj točki, s time da se ispravak odnosi da je predmetno vozilo naletjelo na nepoznatu životinju, a koja da je istrčala na kolnik sa desne strane nakon čega se udaljila u šumu.

13. Iz zapisnika o ispitivanju prisutnosti alkohola, opojnih droga ili lijekova u organizmu PU Primorsko-goranske, PPP Rijeka od 25. svibnja 2021. (stranica 127 spisa), proizlazi da ispitanik Neven Ružić, kao vozač predmetnog osobnog vozila, prihvaća ispitivanje te da nije utvrđena koncentracija alkohola u krvi.

14. Iz zapisnika o očevidu PU Primorsko-goranske, PPP Rijeka od 1. srpnja 2024. zajedno sa fotografijama (list 128-139 spisa), proizlazi da je izvršen očevid na licu mjesta povodom štetnog događaja koji se dogodio na županijskoj cesti 5064, I. dionica km 2, u naselju Veli Dol, ulica Veli Dol BB, kojom prilikom je došlo do naleta osobnog automobila marke Škoda Octavia, plave boje, registarskih oznaka RI 348-ZI na nepoznatu životinju koja je istrčala na kolnik s njegove desne strane, nakon čega se udaljila u šumu. Na oštećenim dijelovima vozila da su pronađeni tragovi krvi, kao i dlake životinjskog porijekla koje su izuzete.

15. Uvidom u skicu/situacijski plan, proizlazi da se prometna nezgoda dogodila 25. svibnja 2021. u 13:45 sati, na dionici županijske ceste 5064, u kojoj je sudjelovao osobni automobil marke Škoda, registarske oznake RI 348-ZI, kojim je upravljao vozač Neven Ružić te proizlazi da je nepoznata životinja (A) iskočila s desne strane predmetnog vozila te se potom udaljila.

16. Odštetna odgovornost osoba koje gospodare lovištem (lovoovlaštenika i lovozakupnika) i načela na kojima se ta odgovornost zasniva i to kao objektivna odgovornost uređena je odredbama Zakona o lovstvu („Narodne novine“ broj: 99/18.,

32/19. i 32/20.; dalje ZL), koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štetnog događaja (25. svibnja 2021.).

17. U odnosu na dinamiku nastanka prometne nezgode, odnosno navode tuženika da je sporno je li do prometne nezgode došlo naletom vozila na divljač ili se radilo eventualno o domaćoj životinji, sud je proveo dokaz saslušanjem vozača Nevena Ružića. U svom iskazu (list 160-161 spisa), vozač osobnog vozila marke Škoda Octavia je iskazao da se na dan štetnog događaja kretao prema Križišću, brzinom od cca 40 km/h, kada mu je na ravnom dijelu ceste iskočila divljač i to srna. Također, svjedok je iskazao da na tom dijelu dionice u smjeru prema Triblju postoji prometni znak "divljač na cesti", ali da nije siguran da li je bio postavljen u smjeru u kojem se kretao. Nadalje, iz iskaza bi proizlazilo da na predmetnom dijelu ceste na kojem se dogodio štetni događaj ne postoji zaštitna ograda, kao i da navedenog dana cesta nije bila očišćena. Svjedok je nadalje iskazao da predmetnom dionicom prolazi svaki dan, iz kojeg razloga da ima saznanja da divljač na istoj iskače sve češće, kao i da tim područjem gospodari lovačko društvo "Srndač". Divljač da je iskočila sa njegove desne strane nakon čega se udaljila te je svjedok iskazao da je nakon toga pozvao policiju koja je izašla na lice mjesta te izvršila očevid, kao i da je na licu mjesta prisustvovao i predstavnik lovačkog društva "Srndač". Oštećenja na predmetnom vozilu da su obuhvaćala prednji lijevi dio, haubu, far i blatobran, a da mu je nastalu štetu popravilo društvo Babić d.o.o.

18. Iz iskaza svjedoka Zlatka Vukelića (list 146-147 spisa), predsjednik prvotuženika, proizlazi da ga je na dan štetnog događaja nazvao Neven Ružić kojeg osobno poznaje i koji da ga je obavijestio da je u njegov auto udarila nepoznata životinja. Ujedno proizlazi da je praksa da ukoliko se ne radi o divljači, da u tom slučaju lovačko društvo ne izlazi na lice mjesta. Iz njegovog iskaza bi proizlazilo kako ima saznanja da se štetni događaj dogodio na Velom ili Malom Dolu, ali da mu se čini da mjesto štetnog događaja ne ulazi unutar granica kojim gospodari prvotuženik, već lovačko društvo "Dobričina", Crikvenica. Svjedok je iskazao da nije izašao na lice mjesta, kao i da mu vozač kada ga je nazvao nije rekao točnu lokaciju štetnog događaja. Ujedno je iskazao da ima saznanja kako na predmetnoj dionici postoji prometni znak opasnosti "divljač na cesti", a koji da je postavljen na traženje lovačkog društva "Dobričina".

19. Sud je iskaz svjedoka Nevena Ružića u cijelosti prihvatio kao istinit, osobito jer je iskaz vozača podudaran sa izjavama koje je isti dao neposredno na licu mjesta prilikom vršenja očevida, a kako to proizlazi iz sadržaja zapisnika o očevidu od 1. srpnja 2024. Također, navedeni svjedok je na uvjerljiv, životan i logičan način opisao dinamiku nastanka štetnog događaja i iskakivanje/istrčavanje divljači na kolnik. Imajući u vidu da je vozač vozio na predmetnoj dionici, odnosno na ravnom dijelu ceste, kao i da je nad istim izvršen alkotest, sud je zaključio da nije postojao doprinos vozača nastanku predmetnog štetnog događaja, a osobito stoga što ni policijski djelatnici dolaskom na mjesto nezgode nisu poduzimali daljnja postupanja protiv vozača Nevena Ružića, a kako je to vidljivo i iz zapisnika o očevidu. U postupku nema dokaza da bi zbog vožnje Nevena Ružića bio pokrenut prekršajni postupak ili da bi protiv vozača bila izricana neka druga mjera u sklopu prekršajno pravne odgovornosti. Imajući u vidu da je građanskopravna odgovornost šira, iskaz vozača i rezultati provedenih dokaza ne stvaraju kod ovoga suda sumnju u istinitost navoda o iznenadnom iskakanju divljači

koje se nije moglo predvidjeti, a niti spriječiti. Sud je stoga, s obzirom na opis predmetne dionice ceste, kao i činjenicu da se iskakanje divljači dogodilo iznenada, utvrdio da nema doprinosa vozača nastanku predmetnog štetnog događaja. Iskaz svjedoka Zlatka Vukelića sud je cijenio irelevantnim, obzirom je isti iskazao da nije izašao na lice mjesta, slijedom čega isti nema neposrednih saznanja o odlučnim činjenicama, dok je granicu lovišta kojim gospodari prvotuženika, sud utvrdio uvidom u materijalnu dokumentaciju i to konkretno dopis Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva zajedno sa dostavljenom kartom.

20. Obzirom na to da su tuženici osporili osnovanost osnove tužbenog zahtjeva, kao i visinu istog te da su prigovorili da je za nastanak predmetne prometne nezgode i štete isključivo odgovoran osiguranik tužitelja, sud je odredio izvođenje predloženog dokaza uviđajem na licu mjesta uz sudjelovanje stalnog sudskog vještaka prometne struke Gorana Husinca, dipl. ing. prometa, čija je zadaća bila utvrditi dinamiku nastanka prometne nezgode, mogućnost izbjegavanja sudara, kao i eventualno postojanje suodgovornosti vozača za nastanak štetnog događaja te utvrditi visinu imovinske štete nastala na predmetnom vozilu.

21. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Gorana Husinca, dipl. ing. prometa od 18. lipnja 2025. (list 176-186 spisa), proizlazi da je na vozilu oštećen pokrov branika, držač, cilindar, rešetka hladnjaka, poklopac, far i kondenzator. Nadalje, proizlazi da je kolnik na mjestu nezgode ravan i širine 6,40 m, da se sa lijeve i desne strane kolnika nalazi kamenjar obrastao makijom i niskim raslinjem. Na uviđaju je pronađen šumski put koji se proteže na obje strane kolnika, a kojim se služe divlje životinje. Prema foto-elaboratu mjesta događaja i oštećenjima vozila, proizlazi da je životinja naišla vozilu sa njegove desne strane iz kamenjara obraslog raslinjem te da je prema nastalim oštećenjima mjesto naleta vozila na životinju bilo oko 4 m od ruba bankine ceste. Vozilo na kolniku da nije ostavilo tragove kočenja, pa da iz navedenog razloga ne može utvrditi točnu brzinu kojom se kretalo prije naleta, ali proizlazi da može procijeniti, odnosno da tehnički ne može dokazati brzinu veću od 50 km/h. Kako je od bankine pa sve do mjesta naleta oko 4 m, sudski vještak je mišljenja da vozač nije mogao izbjeći srnu bez obzira kojom se brzinom kretao sve do 0,7 sekundi prije naleta, a što da nije bilo dovoljno da poduzme radnju kočenja. Na mjestu naleta sudski vještak utvrđuje da je dozvoljena brzina od 50 km/h, a u spisu nema elemenata koji bi ukazivali da se vozilo kretalo nedozvoljenom brzinom. Sudski vještak je ujedno naveo da se mjesto nesreće nalazi iza oštrog zavoja, tako da zbog konfiguracije terena utvrđuje da se vozilo nije moglo kretati brzinom znatno većom od dozvoljene. Prije mjesta nesreće, kako prema ispisu postavljenih znakova, tako i prema pregledu ceste, da nije pronađen prometni znak koji bi upozoravao na opasnost „divljač na cesti“. Predmetno vozilo da je popravljeno 27. siječnja 2022. od strane servisera Babić servis d.o.o., a koji popravak da je izvršen prema izvidu štete te je isti iznosio 3.313,37 EUR, slijedom čega je utvrdio da je u cijelosti opravdan račun popravka predmetnog vozila koji se nalazi na stranici 13 spisa. Prema današnjim cijenama popravak da bi iznosio najmanje 4.903,59 EUR

22. Sukladno tom nalazu i mišljenju sudskog vještaka, kao i usmenom nalazu i mišljenju sudskog vještaka danog na ročištu održanom 25. studenog 2025., (list 210-211 spisa), ovaj sud utvrđuje da se trošak obrta „Mičetić“ može smatrati opravdanim i

to u iznosu od 2.571,61 kn te da je sudski vještak omaškom prilikom izračuna visine izostavio iznos od 341,18 EUR, slijedom čega bi ukupna visina iznosila 3.654,55 EUR.

23. Nakon usmeno obrazloženog nalaza i mišljenja sudskog vještaka, stranke nisu imale primjedbi.

24. Sud je nalaz i mišljenje sudskog vještaka prihvatio jer je isti sačinjen prema pravilima struke te je sudski vještak isti stručno, logično i objektivno obrazložio. Također, vještak je u svom pisanom nalazu i mišljenju, a potom i usmeno, detaljno, stručno i uvjerljivo odgovorio na postavljenu zadaću, kao i na pitanja i primjedbe stranaka. Prema tome, zaključak je vještaka da se predmetno vozilo kretalo brzinom od 50 km, slijedom čega isti nije doprinio nastanku štetnog događaja. Stranke nisu dovele u sumnju ova utvrđenja niti kompetencije vještaka, slijedom čega ovaj sud ocjenjuje da nisu ispunjene pretpostavke iz odredbe čl. 261. st. 2. ZPP-a.

25. Budući da su tuženici osporavali da se radilo o divljači, sud je prihvatio dokazni prijedlog tužitelja te je proveo dokaz biološkim vještačenjem po Centru za forenzička ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić" iz Zagreba i to na okolnost utvrđenja podrijetla dlake.

26. Iz nalaza i mišljenja Službe bioloških i kontaktnih vještačenja, KLASA: NK-235-01/26-02/2125, URBROJ: 511-01-113-26-3 od 23. travnja 2026., ovaj sud je utvrdio da se radi o životinjskim dlakama koje imaju karakteristike porodice Jelena (Cervidae), na temelju morfoloških karakteristika dlake srne da su vrlo slične dlakama jelena pa da njih nije moguće razlikovati komparativnom mikroskopskom metodom. U konkretnom slučaju, utvrđeno je da su sporne dlake životinjskog porijekla te po svojim morfološkim karakteristikama odgovaraju porodici Jelena.

27. Sud je nalaz i mišljenje sudskog vještaka biološke struke prihvatio jer je isti sačinjen prema pravilima struke te je sudski vještak isti stručno, logično i objektivno obrazložio, a parnične stranke nisu imale primjedbi na isti.

28. Prema shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske zauzetom u nizu odluka (Rev 1057/14 od 5. prosinca 2017., Rev-2902/16 od 28. kolovoza 2019., Rev-352/2022 od 5. travnja 2022., Rev-166/2024 od 24. rujna 2024. i Rev-1542/2024 od 26. veljače 2025.), divljač na cesti predstavlja opasnu stvar i to neovisno o tome provodi li se lov ili ne, jer divljač koja se nalazi na cesti predstavlja povećanu opasnost prouzročenja štete na vozilima koja se kreću tom cestom. Stoga, za štetu koja je nastala uslijed naleta vozila na divljač koja se nalazila na cesti lovoovlaštenik (odnosno njegov osiguratelj u smislu čl. 964. st. 1. Zakona o obveznim odnosima „Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18. i 126/21.; dalje: ZOO) i nadalje odgovara po načelu objektivne odgovornosti sukladno odredbama čl. 1063.-1067. ZOO-a u vezi čl. 76. st. 2. Zakon o lovstvu („Narodne novine“ broj: 99/18., 32/19., 32/20; dalje: ZL).

29. Nadalje, podredno se napominje da je odredbom čl. 80. st. 6. ZL-a propisano da za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi odnosno

lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova. U slučaju pak kada je došlo do štete na vozilu naletom vozila na divljač kada se nije provodio lov (što tuženik nije ni tvrdio), za odgovornost za štetu mjerodavne su odredbe ZOO-a. Odredbom čl. 76. st. 2. ZL-a propisano je da u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu važe odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi, ako ZL-u ne propisuje drugačije.

30. Prema tome, budući da ZL-u kao *lex specialis* nije propisano tko odgovara za štetu nastalu na vozilu u slučaju naleta divljači na motorno vozilo izlijetanjem na javnu cestu, u situaciji kada se nije provodio lov, tada valja primijeniti odredbe ZOO-a kojima se uređuje odgovornost za štetu. Pri tome, ovaj sud napominje da je i Ustavni sud Republike Hrvatske u obrazloženju svoje odluke poslovni broj U-I-4249/2018 od 18. lipnja 2019. dao svoje mišljenje o zakonskom rješenju odredbe čl. 80. st. 6. ZL-a i odštetnoj odgovornosti za štete od divljači koje treba tumačiti sukladno općim načelima odštetne odgovornosti.

31. Slijedom navedenog, na odgovornost lovoovlaštenika za štetu koju divljač počini na javnoj cesti primjenjuju se odredbe čl. 1064. - 1067. ZOO-a kojim je uređena odgovornost za štetu od opasne stvari jer je prema stajalištu sudske prakse divljač na cesti opasna stvar. Tim odredbama je propisano da za štetu od opasnih stvari odgovara njezin vlasnik (čl. 1064. ZOO-a), odnosno, umjesto vlasnika stvari i isto kao i on odgovara osoba kojoj je vlasnik povjerio stvar da se njome služi ili koja je inače dužna da je nadgleda. Kako je divljač dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i ima njezinu osobitu zaštitu (čl. 3. ZL-a), to za štetu od divljači odgovara osoba koja je stekla pravo lova na temelju zakupa ili koncesije (lovoovlaštenik). Odgovornost lovoovlaštenika je objektivna odgovornost, po načelu kauzaliteta, a teret dokazivanja ekskulpacijskih razloga za oslobođenje odgovornosti za štetu iz čl. 1067. ZOO-a je na tuženiku.

32. Dakle, prvotuženik tijekom dokaznog postupka nije dokazao da su se ostvarile pretpostavke iz odredbe čl. 1067. st. 2. i 3. ZOO-a, odnosno nije dokazao osnovanost svojih tvrdnji. Sukladno svemu navedenom, ovaj sud temeljem rezultata provedenog dokaznog postupka utvrđuje da je isti odgovoran za nastanak predmetnog štetnog događaja te shodno tome da je dužan tužitelju naknaditi utuženi iznos.

33. Uvidom u dopis Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, KLASA: 323-01/24-01/113, URBROJ: 525-10/614-24-2 od 15. studenog 2024. zajedno sa kartom (list 122-123 spisa), sud je utvrdio da se mjesto prometne nezgode nalazi unutar opisa granice zajedničkog otvorenog lovišta „Hreljin“ kojim gospodari Lovačko društvo „Srndać“. Navedeno proizlazi iz priložene karte lovišta i opisa granice lovišta kojim upravlja prvotuženik (stranica 66-69 spisa). Stoga je ovaj sud prvotuženikov istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije ocijenio neosnovanim.

34. Iz tako utvrđenih okolnosti nastanka štetnog događaja sud je utvrdio da se prometna nezgoda dogodila na području kojim gospodari prvotuženik, da je nezgoda prouzrokovana istrčavanjem divlje životinje i to iz porodice jelena na cestu, kao i da ne postoje okolnosti prema kojima bi se prvotuženik mogao osloboditi odgovornosti za štetu. Slijedom navedenog, sud je utvrdio da u konkretnom slučaju postoji odštetna odgovornost prvotuženika.

35. Nadalje, sud je utvrdio da je tužitelj opravdano svom osiguraniku isplatio utuženi iznos, a posljedično tome i osnovano postavio zahtjev po osnovi zakonske subrogacije prema prvotuženiku, slijedom čega je primjenom odredbe čl. 963. st. 1. ZOO-a, u vezi s odredbom čl. 1063., čl. 1064. i čl. 1066. st. 1. ZOO-a, odlučeno kao u toč. I. izreke ove presude.

36. Kako su na osiguratelja prešla sva osiguranikova prava prema osobi koja je odgovorna za štetu tako je na njega prešlo i pravo potraživati od tuženika zateznu kamatu na isplaćeni iznos koji je dospio u trenutku kada je tužitelj izvršio isplatu svom osiguraniku i to 23. ožujka 2022. (čl. 1086. ZOO-a, u vezi s čl. 963. st. 1. ZOO-a). Stoga je prihvaćen i tužiteljev zahtjev za isplatu zateznih kamata temeljem odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a, budući se radi o zahtjevu s osnova naknade štete primjenjuje se stopa zateznih kamata koja se određuje za ostale odnose.

37. Nadalje, valja istaći da sama činjenica da se mjesto šetnog događaja nalazi na području Grada Kraljevice, kao jedinice lokalne samouprave, nije dostatna za zaključak o postojanju odgovornosti drugotuženika za štetu nastalu naletom divljači. Predmetna cesta je županijska cesta označena kao D99 (ranije Ž5064) pa okolnost da ista prolazi kroz naselje Veli Dol nije od utjecaja, obzirom da je za upravljanje županijskim cestama nadležna Županijska uprava za ceste. Također, tužitelj tijekom postupka nije niti tvrdio da je drugotuženik imao konkretnu zakonsku obvezu poduzimanja mjera radi sprječavanja predmetnog šetnog događaja, niti da je isti propustio izvršiti takvu obvezu, a što bi bilo u uzročnoj vezi s nastankom štete, već je u tužbi naveo da je drugotuženik dužan brinuti o životinjama koje se nađu izvan staništa.

38. Odredbom čl. 62. st. 1. Zakona o zaštiti životinja („Narodne novine“ broj: 102/17.) propisano je da poslove sakupljanja napuštenih ili izgubljenih životinja organiziraju i financiraju jedinice lokalne samouprave dok je odredbom čl. 49. st. 1. istog Zakona, propisano da divlja životinja pronađena izvan prirodnog staništa smješta se u sklonište koje osigurava njezino vraćanje u prirodno stanište ako je to moguće.

39. Iz navedenog je razvidno da se u konkretnom slučaju ne radi o životinjama nađenim izvan staništa i vraćanju istih u prirodno stanište ili smještaj u sklonište, već se radi o iskakanju divljači na cesti i za koji vrijedi poseban režim, odnosno u kojem slučaju se primjenjuje Zakon o lovstvu *kao lex specialis*.

40. Nadalje, sukladno odredbi čl. 50. st. Zakona o cestama ("Narodne novine" broj: 84/11., 18/13., 22/13., 54/13., 148/13., 92/14., 110/19. i 144/21.; dalje ZC), propisano da se za štetu trećim osobama nastalu na javnoj cesti zbog naleta na divljač odgovara po osnovi krivnje te se ta zakonska odredba ne odnosi na odgovornost lovoovlaštenika ili jedinicu lokalne samouprave, nego na pravnu osobu koja upravlja javnom cestom, odnosno koncesionara, a što proizlazi iz stavka 2. istoga članka ZC-a kojom je određeno da po toj osnovi (dakle, po osnovi krivnje) za štetu odgovara pravna osoba koja upravlja javnom cestom odnosno koncesionar i to ako na zahtjev osobe koja gospodari lovištem javnu cestu nije označio prometnom signalizacijom i opremom sukladno posebnim propisima.

41. Stoga, ne postoji pravna osnova temeljem koje bi se odgovornost za štetu nastalu naletom divljači na županijskoj cesti mogla pripisati drugotuženiku zbog činjenice da se predmetni štetni događaj dogodio na njegovom području.

42. Slijedom navedenog, sud je ocijenio osnovanim istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije drugotuženika, sve temeljem odredbe čl. 50. st. 1. i čl. 3. st. 6. ZC-a te je tužbeni zahtjev u odnosu na istog odbio u cijelosti i odlučio kao u toč. II. izreke presude.

43. Sukladno citiranim odredbama čl. 50. st. 1. i 2. ZC-a, krivnja pravne osobe koja upravlja cestom, odnosno koncesionara može sastojati samo u propustu da postavi posebnu signalizaciju i znakove koji će sudionike u prometu upozoravati na opasnost mogućeg naleta divljači.

44. S druge strane, odgovornost lovačkog društva za štetu koja je nastala naletom divljači na vozilo na javnoj cesti je objektivna, što znači da lovačka društva ili udruge za tu štetu odgovaraju po načelu uzročnosti jer je divljač u takvim okolnostima opasna stvar. Slučajevi oslobođenja od odgovornosti za tu štetu propisuje odredba čl. 1067. st. 1. ZOO-a u skladu s kojom se vlasnik opasne stvari oslobađa od odgovornosti ako je šteta nastala, među ostalim, isključivo radnjom treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao spriječiti (st. 2.), a ako je nastanku štete djelomično pridonijela treća osoba, ona odgovara oštećeniku solidarno s vlasnikom stvari, a dužna je snositi naknadu razmjerno težini svoje krivnje (st. 4.).

45. Stoga, prema shvaćanju ovog suda za štetu koja nastane naletom divljači na automobil na javnoj cesti, o čemu se ovdje radi, prema odredbi čl. 1107. st. 4. ZOO-a solidarno odgovaraju lovačko društvo koje gospodari lovištem, po načelu uzročnosti (čl. 1063. i čl. 1064. ZOO-a) jer je divljač u takvim okolnostima opasna stvar i nadležna uprava za ceste zbog neodgovarajućeg održavanja prometnice po načelu presumirane krivnje (čl. 1045. ZOO-a).

46. U takvom slučaju oštećenik može utužiti oba solidarna dužnika odjednom ili svakog zasebno, dakle može zahtijevati ispunjenje obveze naknade štete i samo od jedne odgovorne osobe (čl. 414. st. 1. ZOO-a), tj. od bilo kojeg solidarnog dužnika koji zatim u regresnoj parnici može tražiti od drugog dužnika da mu naknadi ono što je platio za njega (čl. 423. st. 1. ZOO-a, čl. 208. ZOO-a).

47. Pravna osoba koja upravlja javnom cestom, odnosno koncesionar odgovara za štetu nastalu na javnoj cesti ukoliko javna cesta, na zahtjev osobe koja gospodari lovištem, nije označena prometnom signalizacijom i opremom sukladno posebnim propisima i to odredbom čl. 50. ZC-a. Međutim da bi došlo do odgovornosti pravne osobe zbog nepostojanja prometne signalizacije, dakle prometnog znaka "divljač na cesti", prometna nezgoda bi trebala biti u uzročno-posljedičnoj vezi s izlijetanjem divljači.

48. U odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-352/2022-2 od 5. travnja 2022. izraženo je pravno shvaćanje da pravna osoba koja upravlja javnom cestom odnosno koncesionar, odgovara za štetu trećim osobama nastalu na javnoj cesti zbog naleta divljači po osnovi krivnje, ukoliko na zahtjev osobe koja gospodari

lovištem, javnu cestu ne označi prometnom signalizacijom i opremom sukladno posebnim propisima odnosno da se krivnja pravne osobe koja upravlja cestom odnosno koncesionara može sastojati samo u propustu da postavi posebnu signalizaciju i znakove koji će sudionike u prometu upozoravati na opasnost od mogućeg naleta divljači. Nadalje, u istoj odluci je izraženo i pravno shvaćanje da se lovoovlaštenik može osloboditi od objektivne odgovornosti za štetu od opasne stvari ako dokaže da je propust pravne osobe koja upravlja cestom koji je vezan uz nepostavljanje prometnog znaka opasnosti „divljač na cesti“ na predmetnoj prometnici, usprkos zahtjevu lovoovlaštenika, bio u uzročnoj vezi sa štetnim događajem te da nepostupanje osobe ovlaštene upravljati javnom cestom po zahtjevu lovoovlaštenika iz čl. 50. st. 2. ZC-a oslobađa lovoovlaštenika od objektivne odgovornosti za štetu nastalu naletom divljači na vozilo na cesti samo ako je to nepostupanje u uzročnoj vezi sa štetnim događajem i štetom.

49. Budući da iz provedenog dokaznog postupka ne proizlazi da je prvotuženik kao osoba koja gospodari lovištem uputio zahtjev trećetuženiku kao pravnoj osobi koja upravlja javnom cestom odnosno koncesionaru za dio ceste na kojem dogodio štetni događaj, već je po navodima trećetuženika zahtjev podnijelo lovačko društvo Ričina za druge lokalitete, a kojem zahtjevu je trećetuženik udovoljio, ovaj sud je stava da na strani trećetuženika nije bilo propusta da postavi posebnu signalizaciju i znakove, jer takav zahtjev nije niti zaprimio, a koju činjenicu prvotuženik nije niti osporio, slijedom čega je odbio tužbeni zahtjev tužitelju i u odnosu i na trećetuženiku te je odlučio kao u toč. II. izreke presude.

50. O troškovima parničnog postupka odlučeno je primjenom odredbe čl. 154. st. 2. i čl. 155. ZPP-a. Tužitelj koji je uspio u sporu, a u kojem je zastupan po punomoćniku odvjetniku ima pravo na naknadu troškova sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23; dalje: Tarifa) prema vrijednosti predmeta spora i to za sastav tužbe 25. svibnja 2024. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 7. toč. 1.), za zastupanje na ročištu 6. studenog 2024., 12. veljače 2025., 6. svibnja 2025., 16. lipnja 2025., 25. studenog 2025. i 24. rujna 2026. svaki u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. toč. 1.), za sastav obrazloženog podnesaka od 17. srpnja 2025., i 6. svibnja 2026., svaki u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 8. toč. 1.), te za sastav podneska od 10. veljače 2026. u iznosu od 50,00 EUR (Tbr. 8. toč. 3.), odnosno iznos od 1.850,00 EUR, što zajedno sa troškom PDV od 25% (462,50 EUR) sveukupno iznosi 2.312,50 EUR. Također, tužitelj ima pravo i na naknadu troškova vještačenja i to za prometno vještačenje u iznosu od 1.141,04 EUR i biološko vještačenje u iznosu od 35,32 EUR, a ne u iznosu od zatraženih 50,00 EUR, obzirom da mu je izvršen povrat predujma u iznosu od 14,68 EUR na njegov račun (stranica 267 spisa) te na sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 96,27 EUR, sukladno Zakonu o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 118/18.) i Uredbi o tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj: 53/19. i 92/21.).

51. Stoga, tužitelju pripada naknada troška parničnog postupka u sveukupnom iznosu od 3.585,13 EUR s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. listopada 2026., kao dana donošenja presude, sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a. U preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka nije osnovan. Naime, radi se o razlici zatraženog i dosuđenog troška i to konkretno za trošak prometnog vještačenja što je već obrazloženo i za trošak podneska od 10.

veljače 2026., budući je tužitelj zahtijevao iznos od 200,00 EUR kao za sastav obrazloženog podneska, međutim ne radi se o obrazloženom podnesku već je istim predloženo provođenje biološkog vještačenja.

52. Slijedom navedenog, sud je obvezao prvotuženika da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak u ukupnom iznosu od 3.585,13 EUR te je odlučio kao u toč. III. izreke ove presude.

53. Budući da je tužitelj u cijelosti izgubio parnicu u odnosu na drugotuženika, dužan je istom temeljem odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a nadoknaditi parnične troškove, a u kojem je zastupan po punomoćniku odvjetniku te ima pravo na naknadu troškova sukladno Tarifi i to prema vrijednosti predmeta spora i to za sastav odgovora na tužbu od 20. lipnja 2024. (Tbr. 8. toč. 1.) u iznosu od 200,00 EUR, za sastav obrazloženih podnesaka od 16. siječnja 2025., 8. srpnja 2025. i 21. rujna 2026., svaki u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 8. toč. 1.) te za zastupanje na ročištu 6. studenog 2024., 6. svibnja 2025., 16. lipnja 2025., 25. studenog 2025. i 24. rujna 2026., svaki u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. toč. 1.), dakle ukupno iznos od 1.800,00 EUR. Također, drugotuženiku nije obračunat PDV te mu nisu dosuđene zatezne kamate na iznos dosuđenog troška parničnog postupka, s obzirom da iste nije zatražio.

54. Slijedom navedenog, sud je obvezao tužitelja da drugotuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak u ukupnom iznosu od 1.800,00 EUR te je odlučio kao u toč. IV. izreke ove presude.

55. Trećetuženiku nije priznat zatraženi trošak sudske pristojbe, sve sukladno odredbi čl. 3. st. 1. i 2. Zakona o sudskim pristojbama, („Narodne novine“ broj: 118/18. i 51/23.), slijedom čega mu zatraženi trošak nije nastao.

56. Iz navedenog razloga, sud je odbio zahtjev trećetuženika da mu tužitelj naknadi trošak parničnog postupka u vidu sudske pristojbe te je odlučio kao u toč. V. izreke ove presude.

Rijeka, 7. listopada 2026.

Sutkinja
Patrizia Muždeka Funčić

Dokument je elektronički potpisan:

PATRIZIA MUŽDEKA
FUNČIĆ

Vrijeme potpisivanja:

07-10-2026
15:14:31

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI
2.5.4.97=#130D48523838373835393634393537
L=RIJEKA
S=MUŽDEKA FUNČIĆ
G=PATRIZIA
CN=PATRIZIA MUŽDEKA FUNČIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave, a u slučaju da nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od petnaest dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi ovom sudu u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Odluka o sporu male vrijednosti može se pobijati zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st.2. ZPP-a, osim zbog povrede iz čl. 354. st. 2. toč. 3. ZPP-a (čl. 467. st. 1. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3088e-4bd1c**

Kontrolni broj: **0e5c4-b208e-3d0fc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=PATRIZIA MUŽDEKA FUNČIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.